

[Jørgen Jørgensen.]

regne med, at den øgede Produktion, som er en Betingelse for en øget Eksport, ikke vil kunne paaregnes, naar der er et Misforhold mellem Eksportpriserne paa Landbrugets Varer og Importpriserne paa Fodermidler som det, der findes i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde opmærksom paa, at det ikke er Spørgsmaalet om, hvilke Tilskud det engelske Landbrug faar, der har Interesse for os i Konkurrencen paa det engelske Marked, men hvilke Tilskud Dominions' Regeringer yder deres Landmænd. Dette sidste er rigtigt; men det er uomtvisteligt et Argument, der nødvendigvis maa anføres i Prisforhandlingerne med England, at naar Varerne kan leveres fra Kolonierne til Priser, der kan sammenlignes med vore, er det under den bestemte Forudsætning, at disse Lande yder direkte Tilskud til Produktionen, og at vi ikke kan regne med, at en dansk Landbrugseksport i større Omfang kan opretholdes, hvis det ogsaa bliver en Betingelse for Levering af Landbrugsvarer fra Danmark. Derfor synes jeg, at vi hellere maa sige offentligt, klart og tydeligt, som Stillingen er: den Overenskomst, som vi nu har, vil ikke føre til det, man fra alle Sider ønsker, en større Produktion; for de Priser, der betales for Raavarer udefra, gør det ikke muligt. Det er ikke tjenligt for Samfundets Interesser, at et Medlem her i Tinget Gang paa Gang fremhæver, at vi i disse Forhandlinger anlægger et snævert, egoistisk økonomisk Synspunkt. Vi siger kun til de Forbindelser, vi staar over for, naar vi skal afsætte vore Varer, hvordan Stillingen er, og Stillingen er den, jeg har angivet.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Det er muligt, at jeg kommer til at tale for døve Øren; men jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen om, at jeg mener, hvad jeg har sagt om, hvorledes Danmark bør indrette sig; hvis det vil have nogen Handel med Omverdenen paa gunstige Vilkaar paa lang Sigt, nytter det ikke at se for smaatskaarent paa det, naar det drejer sig om at afhjælpe den værste Krigstidsnød i Europa.

Hvad angaar de Udtalelser, der er fremsat af tidligere Statsminister Buhl, er jeg af den Opfattelse, at de er fuldt ud stemmende med Virkeligheden, og det er

mig totalt gaadefuldt, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har faaet ud af dem det stik modsatte af, hvad Virkeligheden er.

Den højtærede Statsminister spørger uskyldsfromt, hvad der dog sigtes til med Udtalelserne om den Agitation, Venstre har drevet ud over Landet; det kender han slet ikke noget til. Ja, naar han ikke gør det, er det umuligt at belære ham om det. Ellers kunde jeg godt komme med adskillige Eksempler paa det fra Valgkampen, men jeg er klar over, at det nytter ikke noget. Han siger: hvis der er nogen, der har drevet en saadan Agitation, har han ikke Ansvar derfor. Det skulde bare være mig, der stod op og vovede at paastaa, at jeg ikke havde noget Ansvar for den Agitation, mit Parti og mit Partis Presse driver, saa skulde jeg nok faa læst og paa-skrevet. Og det fik jeg for Resten ogsaa. Statsministeren gik over til at tale om, at det i høj Grad var Kommunisterne i Almindelighed og formodentlig mig i Særdeleshed, der havde Ansvaret, hvis Danmark havde sat noget af sin Goodwill til paa Grund af Statsministerens besynderlige Taler i Jylland. Han lagde Ansvaret paa mig for hele denne Strøm af Resolutioner, der kom imod Statsministeren, der skader Danmarks Anseelse i Udlandet. Det var altsaa vor Skyld, for det var os, der stod bag ved disse Resolutioner. Ja, Statsministeren kunde have ladet være med at udtale sig, som han gjorde, saa var Resolutionerne ikke fremkommet, og saa havde det hele været i Orden. Hvis jeg stod bag ved Resolutionerne, vilde jeg vedkende mig dem. Jeg vil vedkende mig min Sympati for disse Resolutioner og vil ikke gøre som Statsministeren, men sige, at jeg kender disse Resolutioner, jeg godkender dem, jeg anerkender dem, jeg mener, at de er rigtige — men som sagt, jeg har ikke skrevet dem, jeg har ikke foranlediget dem.

Der blev i Gaar, hvis jeg er rigtigt underrettet gennem Morgenaviserne, afholdt et stort Møde i Aarhus, hvor der, efter hvad Morgenaviserne skriver, var ca. 8 000 Mennesker til Stede, og hvor der blev vedtaget en harmfuld Protest mod Statsministeren. Der var ingen Kommunist der talte. Jeg ved ikke, hvilken partipolitisk Farve de forskellige Talere havde, ud over, at der var en konservativ Taler og det ærede Medlem Hr. Frode Jakobsen, og man har vel Lov til at mistænke dem for, at nogle af deres Partifæller har været til Stede ved Mødet. Men det er mig, der skal trille med den Resolution, det er min Skyld, at